

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720200758
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3720200758.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobkyne: F., proti žalovaným: 1/ P., a 2/ P., o určenie vlastníctva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 10. decembra 2020, č.k. 5C/6/2020-165, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaní 1/ a 2/ **m a j ú** voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti o určenie, že žalovaný 1/ je výlučným vlastníkom pozemkov nachádzajúcich sa v k. ú. F. W., evidovaných na LV č. XXXX, a to par. KNC č. XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2.223 m², par. KNC č. XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 102 m² a par. KNC č. XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 51 m². Výrokom II. zamietol žalobu v časti o určenie, že žalovaný 1/ je výlučným vlastníkom účelovej komunikácie nachádzajúcej sa na pozemkoch par. KNC č. XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2.223 m², par. KNC č. XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 102 m² a par. KNC č. XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 51 m², evidovaných na LV č. XXXX k. ú. F. W.. Výrokom III. priznal žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100%, ktorú uložil žalobkyni zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti rozhodnutia vydá súdny úradník.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala jednak určenia, že žalovaný 1/ je výlučným vlastníkom účelovej komunikácie nachádzajúcej sa na pozemkoch vyššie špecifikovaných, a jednak určenia, že žalovaný 1/ je výlučným vlastníkom týchto pozemkov.

3. Na pojednávaní dňa 10.12.2020 žalobkyňa navrhla kvantitatívnu zmenu žaloby tak, že súd pripustí doplnenie žalobného návrhu o určenie, že žalovaný 1/ je výlučným vlastníkom stavby autobusového nástupišťa, ktoré pozostáva najmä zo stavby nástupišťa 1/, 2/, 3/ na pozemku KNC č. XXXX/XXX, prepojenia týchto nástupíšť s budovou autobusovej stanice a spevnených plôch komunikácie tak, ako sú definované v predložennom znaleckom posudku. Predmetom konania do navrhnutia zmeny žaloby bolo určenie vlastníctva k pozemkom parcel KNC č. XXXX/XXX, XXXX/XXX a XXXX/XXX a určenie vlastníctva k účelovej komunikácii na týchto pozemkoch. Zmena navrhovaného určenia vlastníckeho práva sa týkala ďalších stavieb, postavených na inom pozemku. Vlastnícke právo k týmto stavbám nebolo ani okrajovo predmetom doposiaľ realizovaných písomných podaní sporových strán. Ohľadom vlastníckeho práva k týmto stavbám neboli navrhnuté žiadne dôkazy. Znalecký posudok, ktorý mal vymedzovať tieto stavby, bol predložený až súčasne so zmenou žaloby a súd prvej inštancie

na ň z dôvodu koncentrácie konania neprihliadol. Uznesením, vyhlásením na pojednávaní dňa 10.12.2020, za prítomnosti všetkých strán, resp. ich právnych zástupcov, súd prvej inštancie navrhovanú zmenu žaloby nepripustil, nakoľko výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Pripustením zmeny žaloby by bolo nutné vykonať komplexné dokazovanie ohľadom navrhovaného určenia, čo bolo podľa súdu prvej inštancie nevhodné a bránilo by rýchlemu prejednaniu pôvodne žiadaného žalobného návrhu.

4. Keďže súd prvej inštancie navrhovanú zmenu žaloby nepripustil, pokračoval v konaní a pôvodnej žalobe.

5. Súd prvej inštancie prioritne posudzoval, či sú pre konanie splnené procesné podmienky, a síce či konaniu nebráni prekážka právoplatne skončenej veci, ktorou je konanie vedené na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6C/15/2019. V uvedenom konaní sa tá istá žalobkyňa voči tým istým žalovaným domáhala, aby súd určil neplatnosť právneho úkonu - kúpnej zmluvy č. XXX/XXXX zo dňa 11.12.2018, uzatvorenej medzi žalovaným 1/ ako predávajúcim a žalovaným 2/ ako kupujúcim, predmetom ktorej bol odplatný prevod nehnuteľnosti - parciel KNC č. XXXX/XXX, XXXX/XXX a XXXX/XXX. Uvedené žiadala žalobkyňa na tom skutkom základe, že tento prevod sa uskutočnil v rozpore s ustanovením § 9a zákona o majetku obcí, keď nebol daný dôvod hodný osobitného zreteľa. V tomto konaní sa žalobkyňa domáha dvoch určení. Prvým petitom sa žalobkyňa domáha určenia, že žalovaný 1/ je vlastníkom pozemkov - parciel KNC č. XXXX/XXX, XXXX/XXX a XXXX/XXX. Vo vzťahu k pozemkom žalobkyňa svoj nárok zakladá na nezákonnosti prevodu pozemkov parciel KNC č. XXXX/XXX, XXXX/XXX a XXXX/XXX zo žalovaného 1/ na žalovaného 2/, keď tento prevod sa uskutočnil v rozpore s ustanovením § 9a zákona o majetku obcí, nakoľko nebol daný dôvod hodný osobitného zreteľa. Porovnaním skutkových tvrdení žalobkyne v oboch iniciovaných súdnych konaniach je možné podľa súdu prvej inštancie dôjsť len k tomu záveru, že obe konania sú založené na tom istom skutkom základe, ktorým je tvrdenie žalobkyne o nezákonnosti prevodu pozemkov so žalovaného 1/ na žalovaného 2/, keď tento prevod bol v rozpore s ustanovením § 9a zákona o majetku obcí, nakoľko nebol daný dôvod hodný osobitného zreteľa. Súd prvej inštancie uviedol, že striktným porovnaním žalobných návrhov možno dôjsť k záveru o ich rozdielnosti. Žalobkyňa sa v prvom konaní domáhala určenia neplatnosti právneho úkonu a v druhom (tomto) konaní sa domáha určenia vlastníckeho práva žalovaného 1/. Hoci žalobkyňa v konaniach adresovala súdu rozdielny žalobný návrh, v oboch prípadoch ide o určenie, ktoré vyplýva zo zistenia protizákonnosti prevodu majetku žalovaného 1/ ako obce do vlastníctva žalovaného 2/ ako tretej osoby. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že ide o totožnosť procesných nárokov, ktoré sú založené na rovnakom skutkom základe vymedzenom žalobkyňou a rovnako požadovanej právnej ochrany, spočívajúcej v posúdení a konštatovaní protizákonnosti prevodu. Rozdielnosť žiadaného určenia nemá na uvedené žiaden vplyv. Žalobkyňa si podľa § 9a ods. 1 zákona o majetku obcí mohla zvoliť, či má súd po zistení protizákonnosti prevodu majetku žalovaného 1/ ako obce do vlastníctva žalovaného 2/ ako tretej osoby určiť neplatnosť právneho úkonu, alebo priamo určiť vlastnícke právo žalovaného 1/. Keďže zákon dáva žalobkyňu na výber, čoho sa bude domáhať, tento výber zaväzuje a uplatneniu žalovanej žiadosti o určenie neplatnosti právneho úkonu je znemožnená možnosť výberu uplatnenia žalobnej žiadosti o určenie práva. V časti o určenie vlastníckeho práva žalovaného 1/ k pozemkom tak už bola vec podľa súdu prvej inštancie právoplatne rozhodnutá, preto konanie v tejto časti zastavil, nakoľko absencia procesnej podmienky je neodstrániteľná. Ďalej sa žalobkyňa domáhala určenia, že žalovaný 1/ je vlastníkom účelovej komunikácie nachádzajúcej sa na týchto pozemkoch. Tohto určenia sa žalobkyňa domáhala na tom základe, že účelová komunikácia má charakter stavby, je samostatnou vecou a nemožno ju považovať za súčasť pozemku. Účelová komunikácia tak nebola podľa žalobkyne predmetom prevodu na základe kúpnej zmluvy č. XXX/XXXX zo dňa 11.12.2018, uzatvorenej medzi žalovaným 1/ ako predávajúcim a žalovaným 2/ ako kupujúcim. V tejto časti sa žalobkyňa nedomáhala podľa súdu prvej inštancie určenia vlastníctva, ktoré určenie predpokladá osobitný predpis - § 9b ods. 1 zákona o majetku obcí. Žalobkyňa totižto netvrdí, ako to predpokladá uvedené ustanovenie, že bol uskutočnený prevod tohto majetku a tento prevod je neplatný. Žalobkyňa tvrdí, že tento majetok obce nebol prevedený na tretiu osobu, nakoľko na jeho prevedenie by musel byť ako predmet kúpnej zmluvy presne vymedzený. V tejto časti žaloby tak nejde o vec, ktorá bola rozhodnutá v predchádzajúcom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 6C/15/2019. Ide o inú vec, ktorá je vedená síce medzi tými istými stranami, ale na inom skutkom základe. V tejto časti tak zastavenie konania podľa súdu prvej inštancie neprihádzalo do úvahy. Keďže nešlo o určenie, ktoré by bolo predpokladané osobitným predpisom, súd prvej inštancie v tejto časti posúdil žalobu podľa § 137 písm. c) CSP. Žalobkyňa teda musela preukázať naliehavý právny záujem, keďže osobitný predpis neoprávňuje

žalobkyňu na podanie takejto žaloby. Právny záujem pre podanie určovacie žaloby má subjekt, pre ktorý by dané určenie malo priaznivý dopad na jeho právne postavenie. Súd prvej inštancie po oboznámení sa so žalobou a s listinnými dôkazmi dospel k záveru, že žalobkyňa nemá právny záujem na požadovanom určení, nakoľko určením vlastníckeho práva žalovaného 1/ k účelovej komunikácii na pozemkoch by nedošlo k zmene právneho postavenia žalobkyne. Preto súd prvej inštancie žalobu v časti o určenie, že žalovaný 1/ je vlastníkom účelovej komunikácie nachádzajúcej sa na pozemkoch v žalobe špecifikovaných, zamietol. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 256 ods. 1 CSP. Žalobkyňa v časti zavinila zastavenie konania a v časti bola neúspešná, keď žaloba bola zamietnutá. Žalovaný 1/ a 2/ tak vznikol nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobkyňi.

6. V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Uviedla, že v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/15/2019 sa domáhala neplatnosti právneho úkonu z dôvodu, že nebol daný dôvod hodný osobitného zreteľa z dôvodu nesplnenia špecifických miestnych podmienok. V tomto konaní sa domáha určenia vlastníckeho práva na základe iných skutkových tvrdení, a to že prevod nehnuteľností bol uskutočnený na základe uznesenia mestského zastupiteľstva, ktoré nespĺňa náležitosti v zmysle zákona o majetku obcí, a teda že nebola splnená dikcie zákona čo do odôvodnenia osobitného zreteľa, a teda že dôvod hodný osobitného zreteľa je v rozpore s obsahom kúpnej zmluvy, pretože žalovaný 1/ previedol pozemky za účelom rekonštrukcie autobusového nástupišťa ako takého, pričom autobusové nástupište ani cestnú komunikáciu, ktorá je jeho súčasťou, žalovaný 1/ nikdy ako samostatné veci nepreviedol, no napriek tomu tieto stavby žalovaný 2/ eviduje vo svojom majetku a sú ocenené v znaleckom posudku č. XXX/XXXX pre účely prevodu akcií. V tejto súvislosti žalobkyňa uviedla, že žalovaný 1/ zaplatil za hodnotu aj toho majetku, ktorý nepreviedol, resp. previedol ako súčasť pozemku bez náležitej náhrady. Z uznesenia mestského zastupiteľstva vyplýva, že prevod nehnuteľnosti sa uskutočnil za účelom rekonštrukcie autobusového nástupišťa v majetku žalovaného 2/, ktorý majetok žalovaný 1/ ako samostatné veci nepreviedol. Na základe uvedeného mala žalobkyňa za to, že sa nejedná o totožné skutkové tvrdenia, ktoré by zakladali prekážku rozsúdenej veci, pretože v každom súdnom konaní ide o rozdielne zložky procesného nároku. Žalobkyňa namietala aj výrok II. napadnutého rozsudku. Tvrdila, že súd prvej inštancie vec nesprávne posúdil, keď uviedol, že sa nedomáhala určenia vlastníctva k cestnej komunikácii, ktoré určenie predpokladá osobitný predpis - § 9b ods. 1 zákona o majetku obcí, pretože netvrdí, že bol uskutočnený prevod tohto majetku a tento prevod je neplatný. Poukázala v tejto súvislosti na § 9b ods. 1 zákona o majetku obcí. Konštatovala, že z tohto zákonného ustanovenia nevyplýva, že by žalobca mal v konaní o určenie vlastníckeho práva tvrdiť neplatnosť prevodu. Toto ustanovenie predpokladá prevod majetku v rozpore so zákonom o majetku obcí. Poukázala na to, že žalovaný 1/ svoje vlastnícke právo k cestnej komunikácii na jednej strane popiera, keď tvrdí, že nie je vlastníkom tejto stavby, preto táto ani nebola predmetom prevodu, a na druhej strane tvrdí, že táto stavba je súčasťou pozemku. Súd prvej inštancie sa s týmito skutočnosťami ani nezaoberal a vo vzťahu k žalovanému 1/ ani nepožadoval, aby svoje rozporné tvrdenia vysvetlil. Z dôvodu, že z vyjadrení žalovaných vyplývalo, že vlastníkom cestnej komunikácie je žalovaný 2/, pričom nebola súčasťou kúpnej zmluvy, aj prevod nebol schválený mestským zastupiteľstvom, mala za to, že prevod stavby nebol realizovaný štandardným postupom podľa zákona o majetku obcí. Z toho je podľa žalobkyne zrejmé, že žalovaný 1/ previedol cestnú komunikáciu ako súčasť pozemku na žalovaného 2/ spolu s pozemkami, čo žalovaný v tomto konaní ani nepoprel. Žalovaný 2/ túto cestnú komunikáciu, ako aj ďalšie stavby, ktoré sú súčasťou autobusového nástupišťa, eviduje vo svojom majetku, čo vyplýva aj zo znaleckého posudku č. XXX/XXXX, s ktorým sa súd prvej inštancie odmietol oboznámiť. Pre posúdenie tejto veci bola sporná otázka, či cestná komunikácia je súčasťou pozemku žalovaných, alebo je samostatnou stavbou, ktorá mala byť samostatným predmetom prevodu. Týmito skutočnosťami sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal, nevykonal dokazovanie v tom smere, kto je v súčasnosti vlastníkom dotknutej cestnej komunikácie a na dôkaz - znalecký posudok č. XXX/XXXX, ktorý dáva na dané odpoveď -, súd prvej inštancie neprihliadol, resp. s týmto dôkazom sa odmietol oboznámiť. Uvedené posúdenie má podľa žalobkyne zásadný význam pre rozhodnutie vo veci aj v tom zmysle, či je vecne legitimovaná a či existuje prekážka res iudicata. Súd prvej inštancie tak nesprávne posúdil vecnú legitimáciu, pretože sú splnené predpoklady osobitným predpisom, t. j. zákonom o majetku obcí, a teda žalovaný 1/ previedol cestnú komunikáciu, žalovaný 2/ ju s vedomím žalovaného 1/ eviduje vo svojom majetku, prevod bol uskutočnený nezákonným spôsobom, nakoľko prevod cestnej komunikácie nebol schválený, pretože sa nepovažuje za súčasť pozemku, ale za samostatnú vec, pričom túto skutočnosť súdu prvej inštancie preukázala znaleckým posudkom č. XXX/XXXX a podporne ustálenou súdnou praxou. Súd prvej inštancie podľa žalobkyne tiež nevykonal dokazovanie oboznámením uvedeného

znaleckého posudku a nevykonan zabezpečenie listín - hospodárskej zmluvy č. ÚP XXX/XX, ktorá tvorí súčasť zbierky listín Okresného úradu F. W., katastrálny odbor a delimitačného protokolu. Nevykonanie, resp. nezabezpečenie dôkazov bolo odôvodnené tým, že navrhla ich vykonanie, resp. zabezpečenie na pojednávaní, čím znemožnila súdu a žalovaným oboznámiť sa s týmito predloženými, resp. navrhnutými dôkazmi. Podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalovaných boli žalovaní s týmto znaleckým posudkom dobre oboznámení, nakoľko bol podkladom pre účely stanovenia hodnoty obchodných podielov akcionárov a prevodu obchodného podielu spoločnosti žalovaného 2/, keď žalovaný 1/ ako akcionár previedol svoje akcie na ďalšieho akcionára G.. F.. Túto skutočnosť, resp. znalosť tohto dôkazu potvrdil aj právny zástupca žalovaných, pretože pri prevode a transformácii žalovaného 2/ zabezpečoval právnu analýzu a právne služby. Vo veci nebolo potrebné oboznamovať sa s celým obsahom znaleckého posudku, nakoľko tento dôkaz bol predložený za účelom preukázania evidencie stavieb v majetku žalovaného 2/ a za účelom preukázania, že cestná komunikácia bola definovaná a ocenená ako samostatná stavba. Žalobkyňa ďalej zdôraznila, že dôkazy boli predložené včas, a teda na prvom pojednávaní mohol súd prvej inštancie vykonať navrhované dôkazy. Súd prvej inštancie to však neurobil a dôkazy nevykonal z dôvodu, že neboli predložené včas, a tým porušil jej právo na spravodlivý proces. Žalobkyňa zastávala presvedčenie, že dôkazy boli predložené a navrhnuté včas a že vykonaním navrhovaných dôkazov, resp. doplnením dokazovania minimálne vo vzťahu k znaleckému posudku č. XXX/XXXX by súd prvej inštancie nemusel pojednávanie odročiť. Na tomto základe žalobkyňa žiadala odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Vychádzajúc z obsahu odvolania uplatňuje dôvody na odvolanie spočívajúce v porušení práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP), nevykonanie navrhovaných dôkazov (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP) a v konečnom dôsledku tvrdí nesprávne skutkové a právne závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP).

7. K podanému odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadrili žalovaní spoločným podaním prostredníctvom svojho právneho zástupcu. S napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie sa stotožnili a považovali ho za vecne správny. Vo svojom vyjadrení odkázali na podľa nich správnu argumentáciu súdu prvej inštancie. Na tomto základe žalovaní žiadali odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a žiadali priznať náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

8. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

9. Žalobkyňa úvodom svojho odvolania namietala, že rozhodnutie z konania na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6C/15/2019 netvorí pre toto konanie prekážku veci právoplatne rozhodnutej (res iudicata). Žalobkyňa zastáva názor, že v tejto veci sa žalobou domáha určenia vlastníckeho práva na základe iných skutkových tvrdení.

10. S týmto názorom sa odvolací súd nestotožňuje.

11. V konaní na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6C/15/2019 sa žalobkyňa domáhala proti rovnakým žalovaným určenia neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 11.12.2018 medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/. Tento prevod nehnuteľností bol podľa žalobkyne zrealizovaný v rozpore s § 9a zákona o majetku obcí, lebo nebol daný dôvod osobitného zreteľa.

12. V tomto konaní sa žalobkyňa domáha určenia, že žalovaný 1/ je vlastníkom týchto nehnuteľností, nakoľko ich prevod nebol uskutočnený v súlade s § 9a zákona o majetku obcí, lebo nebol daný dôvod osobitného zreteľa.

13. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej existencia vedie v každom štádiu konania bez ďalšieho k jeho zastaveniu. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec, o ktorej už bolo prv právoplatne rozhodnuté. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb.

14. Je významné, že „ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petítom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku)“ (uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 16.7.2019, sp. zn. 1 Cdo 234/2018).

15. V tomto prípade bol skutok žalobkyňou v oboch prípadoch vymedzený rovnako. Ten spočíval v tvrdení, že prevod majetku obce na tretiu osobu bol uskutočnený v rozpore so zákonom, lebo nebol daný dôvod hodný osobitného zreteľa. Uvedené správne súd prvej inštancie postrehol. Preto už v konaní na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6C/15/2019 bolo súdom rozhodnuté o tom, či bol prevod nehnuteľností zo žalovaného 1/ na žalovaného 2/ vykonaný zákonným spôsobom, teda bolo súdom rozhodnuté, či bol pri tomto prevode nehnuteľností daný dôvod hodný osobitného zreteľa podľa § 9a zákona o majetku obcí. Ak už bolo o veci raz rozhodnuté, nemôže sa o veci konať znova a konanie musí byť zastavené.

16. Súd prvej inštancie preto podľa odvolacieho súdu vecne správne dospel k záveru, že konanie o určenie, že žalovaný 1/ je vlastníkom sporných nehnuteľností, je potrebné zastaviť.

17. Žalobkyňa namietala aj zamietnutie jej žaloby v časti o určenie, že žalovaný 1/ je vlastníkom účelovej komunikácie na špecifikovaných pozemkoch.

18. V tomto prípade sa odvolací súd stotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie, že v tejto časti žaloby nejde o určenie, že bol uskutočnený prevod majetku obce a tento je prevod je neplatný. Nejde tak o žalobu, ktorú pripúšťa § 9b zákona o majetku obcí. Preto bolo povinnosťou žalobkyne preukazovať naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keďže sa jedná o žalobu podľa § 137 písm. c) CSP. Žalobkyňa ani v podanom odvolaní nevyvracia záver súdu prvej inštancie, že požadované určenie by nemalo pozitívny dopad na jej právne postavenie. I podľa odvolacieho súdu na tomto určení nemá žalobkyňa naliehavý právny záujem. Súd prvej inštancie preto i v tejto časti žaloby posúdil nárok žalobkyne vecne správne.

19. S poukazom na dôvody zamietnutia žaloby v tejto jej druhej časti (nedostatok naliehavého právneho záujmu) riešenie otázky, či sa jedná o účelovú komunikáciu, v tomto prípade nebolo právne relevantné a preto aj navrhované dokazovanie na posúdenie otázky, či ide o účelovú komunikáciu, by na zamietnutí žaloby v tejto jej časti pri existencii konštatovaného nedostatku nič nezmenilo, čím ani produkovaný odvolací dôvod o nevykonaní navrhovaného dokazovania na túto skutočnosť (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP), nie je spôsobilý k odlišným záverom, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

20. Všetky uvedené odvolacie námietky žalobkyne, vyhodnotil tak odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán v spore v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie, predložené dôkazy vykonal a vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 191 CSP a zo správne zistených skutočností vyvodil tiež vyššie uvedené správne právne závery (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), s následkom nespôsobilosti žaloby k inému, ako v neprospech žalobkyne vyznievajúcejmu rozhodnutiu súdu prvej inštancie, zároveň pri absencii zistenia odvolacím súdom takého nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorý by mal za následok porušenie práva žalobkyne na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP). Dôvodne a správne tiež vzhľadom na plný úspech žalovaných v spore, konštatoval súd prvej inštancie vznik nároku na ich strane voči žalobkyňi na plnú náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 CSP) s tým, že o ich výške po právoplatnosti rozsudku rozhodne samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP). Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v parametroch daných ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súčasne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval všetky pre strany známe fakty spolu so správnou citáciou zákonných ustanovení jednotlivých právnych predpisov. Odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli zjavne neakceptovateľné, nevyplývajú z nich ani jednostrannosť, alebo taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Obsah spisového materiálu v predmetnom súdom konaní zároveň pripúšťa interpretáciu faktov

a posúdenie relevantných právnych otázok tak, ako sú v posudzovanej veci prezentované súdom prvej inštancie.

21. Z týchto dôvodov, ako už bolo uvedené aj vyššie, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalobkyni, nakoľko boli v odvolacom konaní plne úspešní.

23. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie.

24. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).